

عنوان مقاله:

ارزیابی علل آسیب دیدگی بند های کوتاه در حوزه های آبخیز مطالعه موردی: حوزه آبخیز گلستان شیراز

محل انتشار:

سیزدهمین همایش ملی علوم و مهندسی آبخیزداری و سومین همایش ملی صیانت از منابع طبیعی و محیط زیست با محوریت آبخیزداری و صیانت از منابع طبیعی و محیط زیست (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

سید حمید مصباح - مربی پژوهشی، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی فارس

محمد هادی علی پور - کارشناس، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی فارس

خلاصه مقاله:

هدف این تحقیق که در حوضه ی آبخیز گلستان شیراز (استان فارس) انجام شده، ارزیابی آسیب های 70 بند کوتاه سنگی- ملاتی اجرا شده، در سال های 1380 تا 1385، در این حوضه است. در این بررسی ابتدا حجم سازه های پیش بینی شده در مطالعات حوضه با میزان اجرا شده، مقایسه شد. آنگاه با برداشت صحرایی، اطلاعات سازه ها و محل اجرای آن ها، ثبت گردید. نتایج نهایی به شیوه توصیفی تحلیل شد. نتایج نشان می دهد از تعداد 70 باب سازه، 15 باب (4/21 درصد) آن ها سالم، 5 باب (7/14 درصد) از 60 تا 70 درصد، 11 باب (15/72 درصد) از 30 تا 40 درصد و 38 باب (54/28 درصد) از 5 تا 10 درصد، آسیب دیده اند و فقط 1 باب (1/4 درصد) آن ها، به طور کامل (100 درصد) تخریب شده است. آسیب ها بیشتر جزئی و قابل ترمیم می باشند. تخریب مصالح، زیرشویی، ترک و ایجاد حفره در بدنه، مهمترین آسیب های مشاهده شده در بند ها است. بیشترین آسیب ها به ترتیب وقوع در دستک ها، پاچین، سرریز و دیواره های نگهدارنده، مشاهده شد. جانمایی نامناسب محل اجرا، کیفیت بد مصالح، حجم کم ملات به کار رفته، پی اندک، طراحی و اجرای دستک ها بدون در نظر گرفتن وضعیت آبراهه ها، علل اصلی آسیب دیدگی بند ها در این حوضه است.

کلمات کلیدی:

آبخیزداری، سازه، آسیب دیدگی، فارس، گلستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/827312>

